

איש אחד וילדו הקטן טיילו יחדיו ביער.

לפתע מעד הבן, ועיקם את רגלו.

"איי! איי!" צעק הבן בכאב.

"איי! איי!" חזר אליו הקול מן ההרים. הילד, שהקול הפתיעו, קרא בקול: "מי זה?" והקול ענה לו "מי זה?" מאוכזב, עמד הבן, שלא קיבל תשובה, וצעק אל ההרים:

"פחדן! מי אתה?" והקול ענה לו בחזרה-

"פחדן! מי אתה?" הביט הבן באביו, ושאל:

"אבא- מה קורה כאן?"

"שים לב", השיבו אביו. "אני מעריץ אותך" קרא האב.

"אני מעריץ אותך" השיב הקול.

"אתה נהדר!"

"אתה נהדר!" השיבו לו ההרים בשנית. הבן, שהיה מופתע מכל הענין, עדיין לא ממש הבין מה קורה כאן. הסביר לו אביו: "אנשים נוהגים לכנות תופעה זו בשם 'הד', אבל למען האמת צריך לכנות אותה בשם 'החיים'."

החיים תמיד מעניקים לך בחזרה את מה שאתה מביא להם.

החיים הם המראה של פעילויותיך; רוצה עוד אהבה?-תן עוד אהבה.

רוצה עוד אכפתיות? תן עוד אכפתיות. רוצה עוד כבוד? תן עוד כבוד. ואם אתה רוצה שאנשים יהיו סבלניים כלפיך, אז תהיה אכפתי וסבלני בעצמך. חוק הטבע הוא כמו מראה-אלה החיים מחזירים לך מה שאתה מעניק להם..."

